

Tussen transgressie & banaliteit: de valkuilen van de transculturele praktijk

ELKE VAN CAMPENHOUT

Tijdens Something Raw, het festival voor jonge dansers in Amsterdam, organiseerde het Frascatitheater het debat 'Something Special'. Naar aanleiding van het samenwerkingsmodel dat Emio Greco/PC ontwikkelde met de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten in 2005, werden vier gasten rond de tafel verzameld. Tijdens het drie uur durend debat werd onder meer gepraat over de noodzaak om de theaterzaal in te ruilen voor een expliciet maatschappelijk geëngageerde positie. Waar ligt de verantwoordelijkheid van de kunstenaar? Moet hij zijn eigen positie herzien om de broodnodige transculturele communicatie mogelijk te maken? De theatermaker in de school, op de straat, in de manege, of toch opnieuw gewoon in het theater? Etcetera selecteerde uit het debat een aantal opinies van IVANA MÜLLER, KARINE SAPORTA en IBRAHIM QURAISHI.

etcetera 106

+++++++<>**IBRAHIM QURAISHI** is een conceptuele kunstenaar, schrijver, choreograaf en de artistieke directeur van de *Compagnie Faim de Siècle* (NF/ Parijs). Zijn werk is gebaseerd op de transformatie van de ruimte, immersieve narrativiteit en de creatie van een proactieve dialoog door het gebruik van digitale en menselijke interfaces. In zijn stukken onderzoekt hij de dynamiek van 'migratie', verlies en samenleven binnen de afgelijnde sociopolitieke begrenzing van onze denkbeeldige gemeenschappen.

+++++++<>**KARINE SAPORTA** is ridder van het *Légion d'Honneur*, en richtte de *Association des Centres Chorégraphiques Nationaux* op, waarvan zij 16 jaar lang de leiding op zich nam. Ze creëerde de *Compagnie Karine Saporta*, waarin ze voortdurend probeert om tot een herdefiniëring van de hedendaagse dans te komen. Haar choreografie is zowel beïnvloed door Indische dans en hip hop, als door uiteenlopende dansvormen van overal in de wereld.

+++++++<>**IVANA MÜLLER** is performance artieste, choreografe en theatermaker. In haar werk ontwikkelt ze performatieve concepten die onze perceptie en logica in vraag stellen. Hieruit ontstaan voorstellingen die tegelijk poëtisch en wetenschappelijk zijn, filosofisch en humoristisch, intiem en politiek. In haar recente werk onderzoekt ze onder meer identiteit- en verhaalconstructies, vaak op de grens tussen fictie en realiteit. Ze maakt meestal theaterwerk, maar creëerde ook installaties voor musea en galerijen, en publiceerde verschillende teksten. Ze studeerde literatuur in Zagreb, dans en choreografie in Amsterdam en beeldende kunst in Berlijn. Momenteel werkt en leeft ze in Parijs en Amsterdam.